

Administration. Det forekommer mig derfor, at vi ogsaa have Grund til at hæfte Opmærksomheden ved denne Udtalelse.

Jeg tror, vi fra alle Sider forstaa Udstrækningen af det Ansvar, som er forbundet med de Overvejelser og med den Afgørelse, som forestaa her. Og jeg kan tænke, at en Følelse af dette Ansvar ikke mindst er til Stede hos de 3 Grupper, som ere enige om at anerkende Pligten til at forsvare vor Neutralitet. Jeg haaber derfor, som jeg allerede udtalte første Gang, at under Følelsen af dette Ansvar — og det Ansvar strækker sig ikke alene til Nutiden, men strækker sig i lige saa fuldt Maal til Fremtiden —, maa vi komme til en Forstaaelse, komme til Enighed om en Ordning, som kan finde Tilslutning fra sagkyndig Side. Først derigennem kunne vi faa den fornødne Tryghedsfølelse; først derigennem kunne vi opnaa det, som ogsaa er en nødvendig Betingelse for, at Ordningen skal være tilfredsstillende, nemlig dette, at man ogsaa i Udlandet faar en Forstaaelse af det danske Folks Beslutning om at ville væрге sin Neutralitet, saa at vi derved opnaa den bedste Udsigt til og den største Sandsynlighed for, at vor Neutralitet ikke vil blive krænket.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom ind paa at omtale, at jeg skulde have sagt, at vi give 20 Mill. Kr. ud paa et Forsvar, og dog have vi intet Forsvar. Jeg ved ikke, hvor mange Gange jeg har hørt det af ham og hans Meningsfæller, men det forbavser mig i allerhøjeste Grad at høre det netop af det ærede Medlem, fordi det ærede Medlem har været Medlem af Forsvarskommissionen, og han kender altsaa alting. Og da det ærede Medlem forrige Aar, paa en Tid hvor jeg ikke var Medlem af Rigsdagen, uden at nævne mit Navn fremsatte noget lignende, hvori der var sigtet paa mig, skrev jeg med Navns Underskrift, at det ærede Medlem maatte jo vide Besked. Alt, hvad jeg har sagt, at vi ikke have den nødvendige Tropsstyrke til at forsvare os, at vi ikke have den nødvendige Flaadestyrke, at Søbefæstningen ikke skærmer mod et Bombardement osv., det staar alt sammen i For-

svarskommissionens Betænkning, det ved det ærede Medlem, og det ærede Medlem kan svare ganske roligt ja eller nej — thi det er et rent Spørgsmaal — naar jeg spørger ham: Har jeg Ret, naar jeg siger, at vi have intet Forsvar? Ja eller Nej? (K. M. Klausen: Ja!) Ja, saa forstaaer jeg slet ikke de Udtalelser, der ere rettede særlig mod mig; naar det ærede Medlem har været Medlem af Forsvarskommissionen og har faaet alle Oplysningerne, mener jeg, han kunde have sagt det til alle her.

Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i Anledning af de Udtalelser, han fremkom med. Det ærede Medlem hævder sin Ret til at forandre sit Standpunkt. Ja, det mente jeg ogsaa, han havde Ret til, det har enhver Ret til, men man maa dog have Grunde til at gøre det. Nu vil det ærede Medlem gøre gældende, at der er foregaaet mange Forandringer paa det politiske Omraade, siden han i 1899 udtalte den Anskuelse, at vi kunde hverken forsvare vor Neutralitet eller vor Selvstændighed, men maatte nøjes med at konstatere vor Neutralitet. Men det ærede Medlem glemte, at een Ting forandres aldrig, og det er Krigskunstens Principper. Og det har jeg gjort gældende baade i mine Udtalelser her og ved enhver anden Lejlighed, naar jeg har talt om Forsvaret; jeg har da taget de rene Linier, Krigskunstens Principper; de ere fødte med Krigen, og de forandres aldrig, de staa den Dag i Dag, som de stod i 1870, og som de stod tilbage i Tiderne, og som de ville staa i Fremtiden. Og det er kun paa Grundlag af dem, at jeg har fremsat ikke mine Anskuelser, men Krigskunstens Anskuelser om, hvorledes Forsvaret skal ordnes. Naar jeg derfor gaar imod det ærede Medlem og siger, at hans Forsvar er intet Forsvar, er det ganske simpelt, fordi den Dom maa fældes ud fra Krigskunstens Principper.

Det ærede Medlem sagde, at jeg selv i Gaar havde indrømmet, at naar det kom til Krig, var det kun i første Øjeblik, at Faren var overhængende. Det erkender jeg fuldt ud Rigtigheden af, og jeg sagde ogsaa, at var man længere henne paa Krigen, vilde de kæmpende Magter have saa meget at bestille med hinanden, at